

Andrzej Lehmann

Z życia izb adwokackich : izba bydgoska

Palestra 31/5(353), 101-104

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zapraszanie Prezesa NRA dra Kazimierza Łojewskiego zawsze na miejsce prezydalne. Serdeczny stosunek do adwokatów polskich prezentował jak zawsze prezydent Walter Schuppich.

dr Eugeniusz Sindlewski

2.

Nominacja prezesa NRA adw. dra Kazimierza Łojewskiego na członka Rady Legislacyjnej

Prezes NRA adw. dr Kazimierz Łojewski poinformował, że na posiedzeniu Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów w dniu 25.II. br. otrzymał nominację na członka Rady Legislacyjnej.

Prezydium NRA złożyło Prezesowi z tej okazji gratulacje.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bydgoska

Zwyczajne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze Izby Adwokackiej w Bydgoszczy. W dniu 4 października 1986 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Bydgoszczy. Zgromadzenie miało charakter sprawozdawczo-wyborczy.

Obrady otworzył dziekan ustępującej Rady adw. Franciszek Wysocki, witając serdecznie przybyłych gości, reprezentujących organy polityczno-administracyjne województwa, oraz wszystkich zebranych adwokatów.

Przewodniczącym Zgromadzenia został adw. Konrad Kulpa, który poprosił zebranych o uczczenie minutą ciszy pamięć zmarłych w okresie minionej kadencji adwokatów-członków Izby bydgoskiej: Jana Ornassa, Bogdana Cisewskiego, Edwarda Paszkiewicza, Leona Dembińskiego, Jana Karśla, Wacława Kaliszewskiego, Edmunda Sobocińskiego, Józefa Kowalskiego, Kajeta-

na Drozda i Tadeusza Klimesza.

Następnie wicewojewoda bydgoski Tomasz Gliwa wręczył Złoty Krzyż Zasługi adw. Józefowi Łukasiewiczowi, Srebrny Krzyż Zasługi adw. Andrzejowi Montowskiemu oraz Medale 40-lecia PRL adw. adw.: Irenie Kaszyńskiej-Bielawskiej, Janowi Junkowi, Stanisławowi Głuszkowi, Tadeuszowi Weynie, Zdzisławowi Żurawskiemu i Tadeuszowi Mędrzyckiemu.

W imieniu odznaczonych, za te zaszczytne wyróżnienie podziękował adw. Zdzisław Żurawski.

Sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej za rok 1985 i pierwsze półrocze 1986 r. (z uwzględnieniem zaszłości kadencyjnych) złożył dziekan Rady adw. Franciszek Wysocki. W swoim wystąpieniu dziekan Rady przypomniał, że miniona kadencja, rozpoczęta późną jesienią 1983 r., była swolstym sprawdzianem korzystania przez adwokatów z demokratycznych form nowego prawa o adwokaturze.

Wynik tego sprawdzianu nie jest jednoznaczny, ponieważ początkowo w łonie samej adwokatury, a zwłaszcza w Naczelnej Radzie Adwokackiej i jej Prezydium, dochodziło do konfliktów, które w końcu doprowadziły do wewnętrznego kryzysu, zakończonego zmianą na stanowisku prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej. Zmiana ta wpłynęła na uelastyczenie stanowiska władz politycznych i państwowych wobec adwokatury i pozwoliła Naczelnej Radzie Adwokackiej na nawiązanie kontaktu z tymi władzami. Dziekan zwrócił uwagę, że efektem tego była m.in. zmiana tzw. taryfy opłat za czynności zespołów adwokackich, co w widoczny sposób poprawiło sytuację finansową zespołów.

W swoim wystąpieniu dziekan poruszył również problem warunków pracy adwokatów w zespołach adwokackich (zwłaszcza bydgoskich). W tym względzie miniona kadencja nie przyniosła — mimo usilnych starań — żadnej poprawy, chociaż już od dawna warunki pracy zespołów bydgoskich ocenia się jako wręcz skandaliczne i wymagające natychmiastowej zmiany. Problem ten nie może być jednak rozwiązany bez pomocy organów administracji państwowej, a także Naczelnej Rady Adwokackiej.

Kończąc swoje wystąpienie, adw. Franciszek Wysocki podziękował członkom ustępującej Rady i całej Izbie za rzetelną współpracę i wyraził nadzieję, że członkowie nowej Rady właściwie potraktują swoje obowiązki wobec korporacji.

Po wystąpieniu dziekana głos

zabrał przewodniczący Komisji lokalowej adw. Witold Burker, który szczegółowo zreferował starania ustępującej Rady o poprawę warunków pracy zespołów bydgoskich.

Po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie bilansu za rok 1985 i udzieleniu ustępującej Radzie absolutorium w tym zakresie, wywiązała się dyskusja, w której głos zabrali: skarbnik Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Józef Kuczyński, kierownik Wydziału Społeczno-Prawnego Komitetu Wojewódzkiego tow. Zygmunt Nowacki, dyrektor Biura d/s Adwokatów i Radców Prawnych w Ministerstwie Sprawiedliwości sędzia Jerzy Kiełbowicz oraz adw. adw.: Antoni Gołda, Władysław Wojciechowski, Stanisław Krzyżański, Edward Turczynowicz, Bogusław Owsianik, Roman Kwaśniewski i Witold Burker.

Uczestnicy dyskusji zajęli stanowisko wobec zagadnień związanych z problemami poruszonymi w sprawozdaniu dziekana Rady Adwokackiej, a także wobec tak żywotnych problemów adwokatury, jak jej wzajemne stosunki z władzami politycznymi i administracyjnymi oraz rola i pozycja samorządu adwokackiego w społeczeństwie. Szeroko omawiane też były problemy lokalowe adwokatury bydgoskiej.

Po wysłuchaniu sprawozdań, dyskusji i postulatów składanych poza dyskusją oraz propozycji Komisji wnioskowej, Zgromadzenie podjęło następujące uchwały:

- I. Uwzględniając potrzeby społeczeństwa w zakresie obsługi prawnej, zwrócić się do Naczelnej Rady Adwokackiej o

przyjęcie następującego planu rozmieszczenia zespołów adwokackich, adwokatów i aplikantów adwokackich:

- 10 zespołów adwokackich,
- 92 adwokatów zespołowych,
- 14 aplikantów adwokackich.

II. Zgromadzenie, po zapoznaniu się z aktualnym stanem działań podejmowanych przez Okręgową Radę Adwokacką w Bydgoszczy w sprawie lokali dla Rady i zespołów bydgoskich, postuluje:

1. maksymalne zintensyfikowanie działań zmierzających do zrealizowania tego podstawowego dla społeczeństwa i naszego środowiska przedsięwzięcia,
2. rozważenia przez ORA celowości wystąpienia z inicjatywą utworzenia społecznego komitetu budowy,
3. konieczność stałego sygnalizowania czynnikom politycznym i władzom administracyjnym trudności, jakie napotyka realizacja zamierzonej inwestycji.

Ponadto:

- III. Zgromadzenie składa podziękowanie czynnikom politycznym i władzom administracyjnym za poparcie udzielane dotychczas w sprawie lokali, jak również za przychyłne ustosunkowanie się do innych potrzeb naszego środowiska.
- IV. Zgromadzenie wyraża gotowość uczestniczenia w działaniach społecznych mających

na celu umacnianie praworządności, rozwiązywanie problemów patologii społecznej oraz podnoszenia świadomości i kultury prawnej społeczeństwa.

V. Zgromadzenie widzi bezwzględną konieczność utworzenia na terenie Bydgoszczy ośrodka zamiejscowego Naczelnego Sądu Administracyjnego w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania tego organu wymiaru sprawiedliwości, jak i zaspokojenia potrzeb naszego regionu w tym zakresie.

VI. Delegaci na Zjazd powinni poruszyć zagadnienie celowości dalszego istnienia małych izb adwokackich. Potencjał bowiem intelektualny, finansowy, organizacyjny i administracyjny małych izb utrudnia prawidłowe realizowanie tak ważnych zadań samorządu, jak kształcenie aplikantów i doskonalenie zawodowe adwokatów, prowadzenie prawidłowej działalności inwestycyjnej i należyte kształtowanie polityki kadrowej.

Następnie w wyniku przeprowadzonego głosowania dokonano wyboru władz samorządowych, a mianowicie:

1. Do OKRĘGOWEJ RADY ADWOKACKIEJ wybrano dziekana w osobie adw. **Franciszka Wysockiego** oraz 8 członków Rady i 3 zastępców;
2. Do SĄDU DYSCYPLINARNEGO wybrano jako prezesa adw. **Jana Junka** oraz 8 członków Sądu i 3 zastępców;

3. Do KOMISJI REWIZYJNEJ wybrano adw. **Zdzisława Kuczmę** jako przewodniczącego oraz 3 członków i 3 zastępców.

Wybrano również następujących adwokatów jako delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury: adw. Franciszka Wysockiego, adw. Konrada Kulpę, adw. dr Bronisława Kocha, adw. Witolda Burkera, adw. Zbigniewa Kaczanowskiego i adw. Zdzisława Żurawskiego.

W trakcie wyborów do Okręgowej Rady Adwokackiej wyłonił się ciekawy problem dotyczący interpretacji § 41 regulaminu w sprawie trybu wyborów do organów izb adwokackich i organów adwokatury. Mianowicie w głosowaniu tym oddano 81 ważnych głosów, przy czym trzech kandydatów uzyskało po 41 głosów, a więc połowę głosów plus ułamek głosu. Powstała więc wątpliwość, czy taki wynik można uznać za uzyskanie wię-

cej niż połowy głosów, czego wyraźnie wymaga powyższy przepis. W dyskusji, jaka się wywiązała na ten temat, przeważał pogląd, że głos jest jednostką niepodzielną, wobec czego do skuteczności wyboru kandydat musi uzyskać połowę (50%) plus pełny jeden głos. „Zwycięstwo” tego poglądu pociągnęło za sobą konieczność zarządzenia głosowania uzupełniającego.

Nowo wybrany (po raz kolejny) dziekan Rady Adwokackiej w Bydgoszczy adw. Franciszek Wysocki podziękował serdecznie za okazane mu zaufanie i wyraził nadzieję, że wraz z pozostałymi członkami Rady będzie należycie służyć interesom samorządu adwokackiego.

Po dokonanych wyborach przewodniczący obrad zamknął Zwyczajne Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Bydgoszczy.

adw. Andrzej Lehmann

I z b a k r a k o w s k a

1. **Adw. Adam Szoski** (1907—1986). W dniu 16 lipca 1986 r. zmarł w Nowym Targu adwokat Adam Szoski, długoletni kierownik Zespołu Adwokackiego w Nowym Targu, nestor nowotarskiej palestry.

Urodził się w Samborze w dniu 1 października 1907 r. w rodzinie urzędniczej jako syn Michała i Jadwigi z domu Chome. Ojciec, Michał Szoski, był komisarzem kontroli skarbowej, matka pochodziła z folwarku w Czarnem.

Pierwsze nauki pobierał młody Adam w miejscowości Skole, gdzie ukończył szkołę powszechną, a następnie w słynnym gimnazjum jezuickim w Chyrowie, znanym nie

tylko w okolicy, ale nawet poza granicami Galicji. W 1920 r. cała rodzina Adama zamieszkała w Nowym Targu w związku z delegowaniem ojca do pracy w komisjach plebiscytowych. W tymże roku trzynastoletni Adam wziął udział w walkach na froncie wschodnim, dołączając dobrowolnie do pułku, który stacjonował czasowo w Nowym Targu. Z tego tytułu otrzymał później adresowane do niego pisemne podziękowanie od generała Józefa Hallera.

Przerwaną w Chyrowie naukę kontynuował Adam Szoski w nowotarskim gimnazjum im. Seweryna Goszczyńskiego i w 1925 r. złożył w tym gimnazjum egzamin